

THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 74 - No. 09

12 травня 2013 р.

Українська Версія

Лист Блаженнішого Святослава до дорогих матерів священників, які служать в Українській Греко-Католицькій Церкві у світі

Христос воскрес!

Дорогі матері!

У своєму житті я, як мирянин, священник і єпископ, дійшов висновку, що, мабуть, найурочистіший і найбільш натхненний момент, що його може пережити вірний нашої Церкви, – це мати привілей бути на свяченнях молодого юнака та отримати його перше священниче благословення на завершення чину рукоположення. Справді, важко собі уявити радіснішу подію для Церкви! Серця всіх присутніх:

єпископа, священників-співслужителів, батьків, родини, друзів і парафіян – наповнюються невимовною радістю і благоговінням, оскільки вони стали свідками урочистої переміни під дією Святого Духа того, хто був вибраний і взятий з-поміж них та освячений на життя в служінні.

Однак на цій події присутня одна особа, чия радість є незрівнянно більшою, ніж будь-кого іншого, чие серце буквально переповнює гордість і любов, чії очі виблискують сльозами щастя, чії уста промовляють

хвалу і подяку Господу. Ця людина є матір'ю священника, і вона відчуває все це набагато глибше, тому що вона є найближче до нового

священника серед усього Божого люду. Справді, вона, у прямому сенсі цих слів, бере на

(Продовження на ст. 2)

Привітання до Дня Матері

З нагоди Дня Матері редакція газети "ШЛЯХ" бажає всім читачам-матерям доброго здоров'я, довгого життя і Божих найкращих благословень. Нехай Святий Дух веде Вас через усе життя, і нехай Свята Божа Мати оберігає від всякого зла. БАЖАЄМО ВАМ БАГАТО РАДІСНИХ І БЛАГОСЛОВЕННИХ ЛІТ!

Лист Блаженнішого Святослава до дорогих матерів священиків...

(продовження з попередньої сторінки)

себе відповідальність – більше, ніж будь-хто інший – за нового блискучого воїна в Христовому війську, який стоїть перед спільнотою в день свячень. Мабуть, у душі кожної матері священика зроджувалися в ті хвилини почуття, подібні до емоцій, про які пише матір великого пастиря нашої Церкви – Митрополита Андрея, у своїх споминах про першу Божественну Літургію сина в рідному селі Прилбичі: «Не передати словами, яка була ця Служба Божа, яке його благословіння, молитовний настрій усіх... як він благословив, кладучи руки на наші голови, й ті руки, освячені Господньою Жертвою, ми цілували...». Як, мабуть, для кожної віруючої матері, для Софії Шептицької (з роду Фредрів) покликання її дитини «до служби Господніх Престолів» стало, за її словами, «найдорожчим з-поміж благословенств Господніх».

Сьогодні День матері, – день, коли ми особливим чином висловлюємо любов до своєї земної матері і приносимо свої

молитви за її здоров'я та благословення, якщо вона ще з нами, та молимося за упокій її душі, якщо Господь вже покликав її до себе. Сьогодні я зі смиренною вдячністю схиляю голову перед матір'ю кожного священика нашої Церкви. Особливою любов'ю хочу огорнути нині свою маму, яка чувала і чуває над моїм життям від часу мого народження, серцем відчуває всі мої радості й смутки, жертвує за мене і своє здоров'я, і свої молитви, супроводжує мене дорогою мого священичого служіння на всіх незбагнених стежках Божого Провидіння.

Висловлюю вдячність матері кожного священика передусім за її жертви, за живу віру, – за віру, пронизану любов'ю, яку вона з любов'ю прищепила своєму синові. Покликання до священичого та богопосвяченого життя є Божим даром і, водночас, таємницею. Святий Дух «віє, куди забажає» (Ів. 3, 8), і ніхто не знає напевно, де, коли і на кого він

зійде. Але, звичайно, паростки Божого поклику дозрівають значно швидше в ґрунті, що є родючим і доглянутим. Голос Божий може виразніше почути і з більшою готовністю прийняти до свого серця той юнак, мати якого, відтоді як він був маленькою дитиною, з любов'ю обхопивши своїми руками його рученята, робила знак хреста на його грудях щоранку і щовечора. Голос Божий звучить зрозуміліше для хлопчика, який, сидячи на колінах у неньки, вчить молитви до Бога, Пресвятої Богородиці й святих, і якого за кожної можливості мати приводить до парафіяльної церкви на богослужіння. Голос Божий звучить зрозуміліше для юнака, який, наслідуючи приклад своєї матері, часто приступає до святих таїнств Покаяння та Євхаристії для очищення й відновлення душі. Тому кожній матері священика складаю дяку за її віру.

Щиро дякую матері кожного душпастиря за її постійну молитву за сина. Мати завжди

молиться за своїх дітей. Пророк Ісаїя запитує: «Невже ж забуде молодиця своє немовля? Не матиме жалю до сина свого лона?» (Іс. 49, 15). Звичайно, що ні. Незважаючи ні на що, серце матері залишається вірним. Вона ніколи не зможе забути про свою дитину, починаючи з тієї миті, коли відчуває її перші рухи у своєму лоні, до того дня, коли в оточенні своїх дітей востаннє заплющить очі в цьому світі. Немає нічого сильнішого чи ефективнішого, ніж молитва матері за своїх дітей.

Завдяки вашій материнській молитві ваш син не тільки почув Божий поклик у своєму серці, а й відважився піти проти сучасного суспільства і відповісти на це запрошення. Завдяки вашій молитві він вистояв перед спокусами лукавого відмовитися від цього поклику, розцінюючи його як такий, що стосується не його, а когось іншого. Завдяки вашій молитві він був наполегливий у своєму прагненні до знань і

(Продовження на ст. 3)

Лист Блаженнішого Святослава до дорогих матерів священиків...

(продовження з попередньої сторінки)

святості життя; завдяки вашій молитві він дізнався, що служіння Богу і ближньому є найблагороднішою метою в цьому житті. І завдяки вашій молитві він донині черпає підтримку і переживає втіху, а також жаль, труднощі та спокуси на шляху свого священничого життя та служіння. За всі ваші молитви за своїх дітей і особливо за сина-священнослужителя, дякую вам!

Сьогодні, коли ми зосереджуємо свої думки і молитви на тому, щоб висловити вдячність матерям священиків, нас підтримує переконання, що Марія, Божа Матір, стоїть біля нас і молиться разом із нами. Вона є найвищим образом священничого материнства і кожної матери священнослужителя є його відображенням. Хто краще, ніж вона, Мати Христа – Божественного Священика, розуміє радості і втіхи, а також страждання і жертви, які доводиться пережити матері священика? Хто більше, ніж вона є зразком віри і молитви за матір кожного священика?

Подумайте про віру в Бога, яку Пречиста Діва Марія висловлює в день Благовіщення. Опинившись у ситуації, яку неможливо збагнути людським розумом, вона з повним довір'ям і любов'ю сказала «так» Отцеві. Вона погодилася стати матір'ю Месії у спосіб, який виходив за рамки всякого розуміння: «Нехай з мною станеться по твоєму слову» (Лк. 1, 38). Подумайте про силу молитви Богородиці про безпеку Ісуса, який 12-річним хлопцем загубився в Єрусалимі, куди вона з Йосифом привела Його на свято Пасхи. Подумайте про глибину горя Марії, коли вона, стоячи на відстані, беспорядно спостерігала, як грішні люди бичували, опльовували і прибили до хреста її улюбленого Сина, який помирав жахливою і болісною смертю. Також подумайте про турадість, яка наповнювала серце Божої Матері, коли їй з'явився ангел і розповів про воскресіння Христа з мертвих, як ми співаємо в урочистому пасхальному гімні: «Ангел сповістив».

Гідні подиву й поваги матері наших священиків! Усі ви загалом та кожна мати зокрема певною мірою розділяла радості та печалі, молитви та віру Пресвятої Богородиці. Кожна з вас на своєму життєвому шляху, як матір священика, вже мала нагоду разом із Марією «зберігати всі ці слова у своєму серці» (Лк. 2, 51). Кожна з вас, як Марія, була добровільним Божим знаряддям у таїнстві священничого покликання свого сина.

Священик у прямому сенсі не належить самому собі. Він навіть не належить своїй матері. Священик належить усім, тому що він служить усім. Священик належить Богові, тому що він служить Йому. Кожен священик може з повним правом сказати разом із пророком Ісаєю: «Господь покликав мене від утроби, від лона матері моєї назвав моє ім'я» (Іс. 49, 1). Який це привілей бути матір'ю священика! Яке благородне покликання брати участь у Божій праці для спасіння

світу, будучи матір'ю священика!

Нехай усвідомлення цього слугує вам утіхою тоді, коли, можливо, ваш син є далеко від вас, чи, як вам буде видаватися, забув про вас серед обов'язків свого священничого служіння. Пам'ятайте, що він молиться за вас. Єпископ та вся Церква моляться за вас із смиренною вдячністю за дар служіння вашого сина Господу. Нехай Бог благословить вас і обдарує вас міцним здоров'ям та щастям!

Схиляючи перед кожною з вас із вдячністю та глибокою пошаною свою голову, призиваю на вас і на всіх ваших рідних благословення всемогутнього Бога – Отця, і Сина, і Святого Духа!

+ СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, 26 квітня 2013 року Божого

Роздуми Митрополита Стефана на День Матері

Сьогодні ми в особливих молитвах складаємо подяку нашим матерям за їхній дар життя та виховання, огортаючи їх любов'ю та увагою. Ми ніжно з вдячністю пригадуємо собі, що вони є носіями світла нашого земного життя. Матері є особливими прикладами активної передачі світла віри своїм дітям, подружжю, всій родині.

Ісус сказав, що людина не запалює свічку, щоб сховати її там, де її ніхто не бачитиме. Дар нашої віри, світло нашої віри має яскраво світити. Воно має бути джерелом розпалювання віри в інших, які прагнуть цього. Здається, що матері є благословенні нездоланною благодаттю навчання й унявлення своєї життєдайної віру своїм дітям та близьким. Вони розсівають насіння віри в Ісуса Христа й плакають його впродовж усього свого життя. Вони не впадають у відчай святкуючи свою віру, за що всі ми їм щиро вдячні. Вони стійкі в своїй вірі, про що свідчить їхня численна присутність в церкві.

Найвища подяка, яку ми можемо принести в дар нашим матерям – це самим стати носіями світла віри. Оберіть плекання насіння віри, посіяного в вас вашими матерями, дізнаючись більше про свою віру та Церкву. Оберіть активно ділитися своєю вірою з тими, хто даний вам у житті для любові та опікування. Активно та з ентузіазмом, без жодних застережень, святкуйте свою віру, розвиваючи дар, закладений в вас вашими матерями. Відкиньмо свою пасивність! Вона лише обмежує і стримує в нас дар, щедро уделений нам нашою матір'ю.

Пречиста Мати Божа сказала своє палке й безумовне «Так!» втіленню через неї Божого плану. Це зумовило уделення нам незбагненого дару – Божого плану спасіння всіх нас в Ісусі Христі, нашому Спасителю. Любов і безумовна посвята нашої земної матері дала можливість вам і мені святкувати життя і всі його дива, які ми приймаємо з Божою любов'ю. Як свідчення любові до наших дорогих матерів, живімо як яскраві носії світла!

Нехай Господь благословляє всіх наших матерів лише Йому відомими шляхами на многії і благії літа! Нехай душі наших покійних матерів знайдуть вічний спочинок з Ісусом Христом!

+Стефан Сорока
Митрополит-Архієпископ

До уваги громади міста Lancaster та околиць, Пенсильванія!

Кожної неділі о 1:30 пополудні, у римо-католицькій церкві St. John Neumann за адресою 601 East Delp Road, Lancaster, PA, парох української греко-католицької парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Reading, о. Андрій Рабій, відправляє Божественну Літургію. Відправи правляться двомовно, по-українськи та по-англійськи. За довідками, просимо дзвонити 610.376.0586, надсилати пошту nativitybvmucc@mail.com або знайдіть нас на Facebook <https://www.facebook.com/ukrainianmissionlancasterpa>

Bethlehem Man to be Ordained Deacon

Philadelphia – What do you get when you mix together an interest in vintage cars, ice hockey, and chemical engineering? Your first answer would probably not be the Archeparchy's newest deacon, but any other answer would be incorrect. Some two thousand years ago, Jesus, the son of a carpenter, born in Bethlehem of Judea, first called some fishermen to follow him. Today, he has called a chemical engineer from Bethlehem of Pennsylvania, to follow after him, and it is now time for Walter Pasicznyk to take the next step on his journey toward becoming a priest.

The Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia is happy to announce that Subdeacon Walter Pasicznyk will be ordained a deacon on Pentecost Sunday, May 19, 2013 at 10:00 a.m. in St. Josaphat Ukrainian Catholic Church, Bethlehem, Pa. The Most Reverend Stefan Soroka will celebrate the Divine Liturgy and with the laying on of his hands upon Subdeacon Pasicznyk, he will ordain him to the Order of Deacon.

Піддиякон Пасічник

Subdeacon Pasicznyk, 47, is the son of Ihor and Olympia Pasicznyk of St. Anne's Parish in Warrington, Pa. He has 4 sisters and 1 brother. An additional sister died at birth. He is a graduate of Central Bucks High School East, and the Pennsylvania State University with a BS in Chemistry. He had also attended Boston University where he played varsity ice hockey for two years.

Subdeacon Pasicznyk will begin his final semesters of studies at St. Josaphat Seminary and The Catholic University of America, Washington, DC, in the fall of 2013. He is pursuing a Master of Divinity degree in its School of Theology and Religious Studies. During the summer hiatus, he will continue his seminary formation by completing a 400 hour clinical internship in the Pastoral Care Department of Lehigh Valley Hospital in Allentown, Pa. In addition to his interest in ice hockey, he is also an avid collector and restorer of vintage cars and trucks. At one time, he was tinkering with almost 15 vehicles before he decided to answer his call to ministry and the priesthood.

Мешканець з Bethlehem буде висвячений на Диякона

Філадельфійська Українська Католицька Архиепархія з радістю повідомляє, що піддиякон Уолтер Пасічник буде висвячений на диякона в неділю П'ятидесятниці, 19-го травня, 2013 р. о 10:00 год. ранку в Українській Католицькій Церкві Святого Йосафата в Bethlehem, Pa. Високопреосвященний Стефан Сорока відправлятиме Божественну Літургію і з накладанням його рук на піддиякона Пасічника, він висвятить його на Диякона.

Українській Католицькій Церкві Святого Йосафата в Bethlehem, Pa (USA)

Неділя Святих Отців Першого Вселенського Собору 12 травня 2013 р.

В той час Ісус, підвівши очі до неба, сказав: Отче, прийшла година. Прослав Свого Сина, щоб Син Твій прославив Себе, згідно з владою, яку Ти дав Йому над усяким тілом: дати життя вічне тим, яких Ти дав Йому. Це — вічне життя, щоб пізнали Тебе, єдиного істинного Бога, та Ісуса Христа, Якого Ти послав. Я прославив Тебе на землі, виконав діло, яке Ти дав мені виконати. Тепер, отже, прослав Мене, Отче, у Себе, тією славою, яку Я мав у Тебе, перше ніж постав світ. Я об'явив Твоє ім'я людям, яких Ти дав Мені зо світу. Вони були Твої, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово. Тепер вони зрозуміли, що все, що Ти дав Мені, від Тебе приходить; слова бо, що Ти дав Мені, Я дав їм, і вони прийняли і справді зрозуміли, що Я від Тебе вийшов, і увірували, що Ти Мене послав. Я молюся за них, не за світ молюся, а за тих, яких Ти дав Мені, бо вони Твої. І все Моє є Твоє, а Твоє Моє, і Я прославився в них. Я більше не у світі, але вони є у світі, Я йду до Тебе. Отче святий, ради імени Твого

бережи їх, тих, яких Ти дав мені, щоб вони були одно, як і Ти. Коли Я був з ними у світі, Я беріг їх у Твоє ім'я; Я стеріг тих, яких Ти дав мені, і ніхто з них не погіб, крім Сина погібелі, щоб збулося Писання. Тепер же йду до Тебе і говорю це у світі, щоб вони мали у собі повну радість Мою. (Ів. 17, 1-13)

Щороку Церква молитовно згадує пам'ять святих отців I Вселенського Собору, які під натхненням Святого Духа зуміли укласти, пояснити та передати нам істину про Бога, яка дійшла до нас як Символ Віри. Пам'ять отців I вселенського Собору святкується з найдавніших часів, і хоча собор в Нікеї (325р.) відбувався через три століття після Вознесіння Господнього та це не перешкоджає їм по духовному своєму значенні буди близькими та спорідненими.

У свідомості людей істина Божества Христового не відразу могла просіяти повнотою світла, щось подібне знаходимо і в природі,

коли промені сонця не відразу освітлюють землю та зігрівають її. Та все ж поступово вона відкривалась у свідомості людини, хоча є відомо, що були часи, коли християни не могли публічно та відкрито свідчити про свої релігійні переконання. Повноту Христової науки намагались затьмарити численні переслідування протягом перших трьох століть та в час переслідування, віру в Христа та Його науку, в глибині свого серця зберігали вірні послідовники Спасителя.

Після Медіоланського едикту 313 року, перестали переслідувати християн, але всередині самої

Церкви виникли єресі на боротьбу з якими Мати Церква скликували Вселенські Собори. Єресь Арія стосувалась на й г о л о в н і ш о г о християнського догмату — Божества Ісуса Христа, який складає основу нашої віри та спасіння. Важко собі подумати, що було б з Христовою Церквою, якщо би єресь Арія та його послідовників не була відкинута святими отцями I-го Вселенського Собору. 318 єпископів, з різних кутків світу збираються в невеликому пригороді Константинополя Нікеї для того, щоби там засудити єретичне вчення Арія, а разом з тим виразити правдиве вчення про Христа Спасителя. Напевно

кожен з вас запитає, що ж спільного між I Вселенським собором та празником Вознесіння Господнього? Багато святих отців свідчать, що між цими на перший погляд різними, як по часу так і по місцю подіями, існує невидимий духовний зв'язок, який можна побачити коли заглибитись до с л і д ж у ю ч и переглядаючи, як одну так і другу подію.

Вознесіння Господнє є славна Божа справа, яка стосується спасіння людського роду, а дії отців Вселенського Собору на перший погляд для тих, хто не є добре обізнаним у цьому - справою людською.

**(Продовження на ст. 7)
ШАХ**

Неділя Святих Отців Першого Вселенського Собору

(продовження з попередньої сторінки)

Та все ж Свята Церква, на Вечірній) говорить вшановуючи пам'ять про події, які слугували святих отців після праобразом того що празнику Вознесіння творили отці Собору... Господнього має Його Вознесіння, що до цього своє сидіння праворуч бачення. Хоча різниця Отця, яке пророкували між подіями складає пророки, являється три століття та все ж тим беззастережним значення чи причина, як свідочством Його в одному так і в другому Божества. Саме цю випадку, є вічною. Для істину утвердили на нашого ж переконання своєму зібранні в Нікеї учительський уряд церкви отці Собору. В цьому і укладаючи службу є найбільша подібність пам'яті святих отців і цих двох свят. І вселенського Собору, Божественне зерно у пареміях (читаннях істини Христової було із Старого Завіту, що

проявлене в словах та ділах цілого життя нашого Спасителя, а особливо у Божественному Вознесінні, тому Свята Церква прославляючи отців І Вселенського Собору поглиблює свою прославу Ісусу, Який Вознісся на Небо.

Тож в пам'ять тих святих отців, що в Нікеї уклали для нас Символ віри, будемо без страху перед фальшивими новітніми пророками та псевдо учителями свідчити правдиву науку

Ісуса Христа, віруючи і дотримуючись того, що Свята Мати Церква нас навчає. Будемо у своєму житті наслідувати тих отців Собору, яких сьогодні прославляє Церква, які своїм життям засвідчили вірність Христу та Церкві.

Протоієрей Тарас Огар

MOLEBEN TO THE MOTHER OF GOD

The Sisters of St Basil of Fox Chase Manor have set the theme of Accepting the Cross: Martyrs of the Ukrainian Catholic Church for their Pilgrimage October 6, 2013 in Fox Chase. Special emphasis will be centered on Blessed Vasyl Velychkovsky CSsR whose life & relics will be honored during the Pilgrimage.

To honor the 26 martyrs of the Ukrainian Greek Catholic Church proclaimed Blessed by Pope John Paul II, Moleben to the Mother of God will be celebrated at the grotto dedicated to our Lady of Pochaiv in Fox Chase at 12:15PM every Sunday until the pilgrimage. Prayers for a miracle, and the veneration of the relic of Blessed Vasyl Velychokvsky will be celebrated at the conclusion of each Moleben. During inclement weather the Moleben will be celebrated in the Sisters Chapel.

We invite the priests, parishioners, Religious societies to join with us at 12:15PM in our prayers to the Mother of God, for a miracle. A miracle which will declare our martyrs, Saints of the Catholic Church. The faithful of the Archeparchy are invited and encouraged to come & join with us in prayer, for healing, for honor and for God's glory through those who have given the ultimate sacrifice of their lives for their faith.

Blessed Vasyl Velychkovsky CSsR

Sisters of the Order of St. Basil the Great
710 Fox Chase Road
Fox Chase Manor, PA 19046

A Special Easter Sviachene in Southern Jersey

On Sunday, April 21st, 2013, St. Michael's Ukrainian Catholic Church in Cherry Hill, New Jersey, celebrated their annual Easter Dinner/Sviachene. This was a special day for the parishioners of St. Michael's as Metropolitan Stefan Soroka arrived for a Canonical Visitation. Metropolitan Stefan presided at the Divine Liturgy of St. John Chrysostom and celebrated the Liturgy with Metropolitan-Emeritus Steven Sulyk, Rev. Paul Labinsky (ret.), and Rev. Paul Makar (pastor of St. Michael's). The Liturgy was well attended, and afterwards, the parishioners retired to the parish hall for the traditional Easter Dinner, the Sviachene. The children of the parish, along with the men of St. Michael's Finance Council,

greeted Metropolitan Stefan with the traditional bread, salt, and flowers. After enjoying a traditional Ukrainian Easter dinner, the children of the parish took part in the annual St. Michael's Easter Egg hunt on the church grounds in the gorgeous sunny weather. It was a blessed day to remember for all present!

Metropolitan Stefan's homily during his Canonical Visit to St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Cherry Hill, NJ on Sunday, 21 April 2013. Father Paul Labinsky (ret.) looks on from the sanctuary.

The children of St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Cherry Hill, eagerly await Metropolitan Stefan's arrival.

Metropolitan Stefan blesses the children of St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Cherry Hill, NJ, while Father Paul Makar, Pastor of St. Michael's, assists.

Our Eastern Brothers - An interview with Archbishop Stefan Soroka about Eastern Catholicism, Orthodoxy and traditions

by Alton J. Pelowski

May 1, 2013

A number of Eastern-rite bishops were among the nearly 200 members of the hierarchy who gathered to concelebrate the opening Mass of the Order's 126th Supreme Convention Aug. 5, 2008, in Quebec City.

Since Roman Catholics comprise the vast majority of the world's more than 1 billion Catholics, most people today think the Catholic Church and the Roman Catholic Church are synonymous terms. However, there are some 22 Eastern Catholic Churches, which have their own ancient traditions and customs. In the early centuries of Christianity, disagreements and controversies regarding authority, traditions and theological nuances began to grow between the Greek-speaking East, centered in Constantinople, and the Latin-speaking West, centered in Rome. This eventually resulted in the East-West Schism, also called the Great Schism, of 1054. Because the Eastern Catholic Churches were once associated with the Eastern Orthodox Church, they

share common elements with Orthodoxy in things like language, liturgy and artistic traditions. Nonetheless, they remain in full communion with Rome.

In recent decades, Pope John Paul II and Pope Benedict XVI have encouraged a greater appreciation of Eastern traditions among Latin-rite Catholics and have also sought to improve dialogue with Eastern Orthodox leaders. With this in mind Columbia's managing editor, Alton Pelowski, interviewed Archbishop Stefan Soroka of the Ukrainian Greek Catholic Eparchy of Philadelphia. Archbishop Soroka is a native of Winnipeg, Manitoba, and a member of Bishop Stephen Soter Ortynsky Council 14088 in Philadelphia.

Columbia: What is the distinction between Eastern and Western Catholicism?

Archbishop Soroka: Essentially, the faith that Eastern Catholics proclaim is the same as that of the larger Catholic Church, but we convey

our faith, our spirituality, in a different way. For example, there are differences in the way our liturgy is celebrated and in our liturgical vestments. There are differences in the architectural style of the churches.

When our church, the Ukrainian Catholic Church, came back under the Holy Father in 1596, there was a provision in the agreement which stated that the Ukrainian Catholic Church's rites and traditions would be respected.

Columbia: How does Eastern Orthodoxy differ from Eastern Catholicism?

Archbishop Soroka: The major issue pertains to the role of Peter, the Petrine tradition and how the bishop recognizes the primacy of the pope of Rome. There are also minor theological differences. For example, Orthodox don't look at purgatory in the same way that Catholics do. Beyond that, the faith that we proclaim is essentially the same.

In fact, the Eastern

**Metropolitan-
Archbishop
Stefan Soroka**

Ukrainian Catholic Church meets annually with the Ukrainian Orthodox Church for a few days. Theologians focus on what we have in common as opposed to where we're different. It's amazing how our perceptions are perhaps more of a blockade than any real differences.

Columbia: What are some of the more common Eastern Catholic Churches, particularly in North America?

Archbishop Soroka: Interestingly, America is quite unique in the world. We have 18 of the 22 Eastern Catholic

(continued on next page)

Our Eastern Brothers - An interview with Archbishop Stefan Soroka about Eastern Catholicism, Orthodoxy and traditions

(continued from previous page)

Churches, which come from different traditions. Most have bishops, and some of them serve as bishop of all of America, even Canada. Others have a number of eparchies, or dioceses, within the United States. The largest tradition is the Byzantine tradition. There are also the Syro-Malankar and the Syro-Malabar Churches from India, and different smaller churches. We gather annually at the U.S. Conference of Catholic Bishops and now have a separate region. We also gather annually for a meeting in April at the Maronite Center in St. Louis.

Columbia: You are currently serving as Ukrainian Catholic archbishop of Philadelphia. Unlike a Roman Catholic diocese, your archeparchy spans a much larger area. How does that work?

Archbishop Soroka: As archbishop, I cover a territory from Eastern Pennsylvania down to Virginia. I'm also the metropolitan for the U.S.A. We have four eparchies. I have 70 parishes spread over

six states, so it is more difficult to build a sense of community. Our communities are also dispersing. With the new immigration that has been coming from Eastern Europe, people have tended to settle in different areas where we often don't have parishes. We're developing some new mission parishes, which is exciting, but we are also seeing that our membership is slowly decreasing in some population centers.

Columbia: Iconography is prominent amid Eastern Christianity's rich liturgical and artistic traditions. What exactly are icons?

Archbishop Soroka: In today's sense of the computer world, everybody knows what an icon is, right? You click on it, and it's a portal to something else. I like to use that imagery even for religious icons, in the sense that they are a portal to the heavenly kingdom, a peek into the divine, a window into heaven. Icons very much invite us, as we sit and meditate and pray before them, to see through them, to see

what they're portraying to us. They are teaching images, too. They may portray something from Scripture, a feast or a saint — teaching and evangelizing through the symbolism they depict, while at the same time taking us to the other world, in a sense.

Columbia: The Blessed Virgin Mary seems to play a prominent role in iconography. Are there differences between the portrayal of Mary in the East and West?

Archbishop Soroka: There are some differences, such as the colors that are used to represent Our Lady. In Eastern icons, Mary is usually wearing a blue garment and is covered with a red cape — the blue representing humanity and the red representing divinity. If you look at icons of Christ, he is wearing red, the divinity, and he puts on the blue cape, which represents the humanity that he takes on. In the East, in particular, the Mother of God is portrayed holding Christ Jesus in a way that her arms become the seat of wisdom. In Latin traditions, you will

often see her portrayed by herself. In the Eastern churches, however, she almost always has Christ in her arms, and she is always looking to him as he looks to us, to the world. We always see Mary as the Theotokos, the bearer of God.

The tradition to venerate Mary in a special way during the month of May is very much a Latin tradition. Our churches have taken on that tradition, but Mary is always part of the entire journey throughout the liturgical year. If you walk into any (Eastern) church, you see that Mary is predominant in all of the imagery and icons. In the liturgy, after the words of consecration, for example, the first prayer is commemorating the Mother of God.

Columbia: Are there other notable differences of emphasis in Eastern iconography and traditions?

Archbishop Soroka: The art of the Latin Church, it might be said, stresses the humanity of Jesus, whereas we stress

(continued on next page)

Our Eastern Brothers - An interview with Archbishop Stefan Soroka about Eastern Catholicism, Orthodoxy and traditions

(continued from previous page)

the divinity of Jesus; it comes across differently.

Even in the feasts, there is a slightly different emphasis. Eastern churches celebrate the Annunciation of the Mother of God, putting emphasis on who is receiving the message. The Latin Church refers to the Annunciation of Our Lord. Similarly, we have the feast of the Conception by St. Anne on Dec. 9, as opposed to the feast of the Immaculate Conception on Dec. 8.

There are some cultural differences even among the Eastern churches. In Eastern Europe, for example, we use gold more often as the background of the icons, stressing the heavenly light of Christ. In the Middle East, on the other hand, you have more use of the color green, which is a sacred color of that area.

Columbia: Pope John Paul II emphasized that the Church must breathe with "two lungs." What did he mean by this statement?

Archbishop Soroka: I
12 травня 2013 р.

think what Blessed John Paul was trying to get across was the idea that the Eastern and Western traditions are dependent on each other. The Church is richer for it; we have something to offer one another in our spirituality, our prayer and our journey to come closer to our Lord. It's important for Eastern Catholics to take on our duty to inform the Latin Church more, and for the Latin Church to become more aware of this other "lung" of the Church. This would also then help us ecumenically with the Orthodox world. Many Latin-rite Catholics do not know that, in certain situations, according to the Code of Canon Law, they can receive sacraments from the Orthodox Church. The fact that Catholics are allowed to do this says so much about what we have in common.

Columbia: How have recent popes emphasized dialogue and ecumenism with Eastern Orthodox Churches that are not in communion with Rome?

Archbishop Soroka: I think John Paul introduced much of

that dialogue to create mutual understanding and respect between the churches, and Pope Benedict very much encouraged it. As a result, we have come to understand one another better, and have come to understand that our misperceptions are perhaps greater than the real differences.

Pope Francis, during his ministry as cardinal in Buenos Aires, certainly conveyed openness to the Eastern churches. They say that when he was a young student, he would make a point of getting up and serving as an acolyte for a Ukrainian Catholic priest. He learned our tradition, our rite, at a young age. Eventually, he was appointed the bishop for all the Eastern churches in Argentina until, in some cases, their respective bishops were assigned. He is very aware of the Eastern churches, and that's tremendous.

The presence of Ecumenical Patriarch Bartholomew of Constantinople, who is called "first among equals" in the Eastern Orthodox churches, at

Pope Francis' installation Mass was a very hopeful sign. This never happened since the split in 1054. Nearly 1,000 years! And actions sometimes speak a lot louder than words. I think it was a loud proclamation expressing openness to ecumenical dialogue with the Holy Father and with that whole journey that John Paul and Benedict initiated and supported.

Columbia: What has been your involvement with the Knights of Columbus, especially in relation to Eastern Catholics?

Archbishop Soroka: I'm from Canada, and there we had tremendous involvement with Knights. The service they render to the Church is amazing. It has been a little bit more of a challenge for me to persuade Ukrainian Catholics and clergy here about the value of the Order, but I'm making headway on it.

The Knights have been a tremendous support for me and for pro-life programs and vocations. Even when our synod was

(continued on next page)

Our Eastern Brothers - An interview with Archbishop Stefan Soroka about Eastern Catholicism, Orthodoxy and traditions

(continued from previous page)

held here in Philadelphia in 2007, welcoming Ukrainian Catholic bishops from around the world, the Knights came forward and helped. It was the first synod outside of Ukraine, and the Knights assisted all of the bishops who were challenged to pay the airfare, bringing them here for that meeting. They stepped forward far beyond what one could expect.

I have been a state chaplain and very much

value the work of the Knights. I don't think they ask much of us, and frankly I don't think we give them enough love and support for what they do.

And I'm very pleased about how receptive Knights have been to know more about Eastern traditions. Even at the state convention once, there was provision for our liturgy in English to be celebrated as a state liturgy. That kind of openness is so inspiring.

It speaks of breathing with two lungs.

Columbia: Do you plan to be involved with the next World Meeting of Families, which will be in Philadelphia in 2015?

Archbishop Soroka: Very much so. I've written to the cardinal in charge of that gathering and have also met with Archbishop [Charles J.] Chaput. We are very much committed to being fully involved and anticipate walking away

from that gathering with even more energy and resourcefulness.

This article appeared in the [MAY 2013] issue of Columbia magazine and is reprinted with permission of the Knights of Columbus, New Haven, Conn.

Святіший Отець написав листа Главі УГКЦ

25.04.13

На ім'я Блаженнішого Святослава (Шевчука), Глави Української Греко-Католицької Церкви, надійшов лист від Святішого Отця Франциска.

У листі, зокрема, йдеться: «Сердечно дякую Вам за привітання, які Ви надіслали мені від імені всієї Української Греко-Католицької Церкви з нагоди мого обрання на Петровий престол.

Я мав нагоду пізнати спільноту українських греко-католиків в Аргентині і згадую з великою приємністю наші зустрічі в Буенос-Айресі та Вашу ревність у пастирській опіці свого стада.

Поручаю всю Вашу Церкву опіці Пресвятої Діви Марії і прошу Вас молитися за мене та за служіння, яке Господь мені доручив. Уділяю Апостольське благословення Вам, всьому Священному Синодові, священикам, богопосвяченим особам і всій Українській Греко-Католицькій Церкві».

Лист датований 17 квітня 2013 року.
<http://www.ugcc.org.ua>

Святішого Отця Франциска

Друга Церковна Заповідь Ризи та посуд Служби Божої

„Нехай ваш стан буде підперезаний” (Лк. 12, 35)

Служба Божа є такою величавою та святою, що її відправляють не тільки в особливому місці - церкві, але також і в особливому одязі - ризах. Священнослужитель приступає до Господньої трапези не в своєму звичайному одязі, але одягає освячені церковні ризи, що є свідченням того, що в Службі Божій він сповняє найважливіший та найсвятіший священничий обов'язок і приносить жертву, як заступник Ісуса Христа - первосвященника. На таємниче значення риз зрештою вказують також і молитви, приписані при одяганні риз.

Першою ризою є *стихар* - довга одежа з полотна або іншої тканини, яка спадає від шиї до стіп. Підчас одягання стихара священник говорить молитву: „Нехай радіє душа моя в Господі, бо Він одягнув мене в ризу спасіння й одягнув мене, немов на жениха поклав на мене вінок, і як невісту приоздобив мене красотою”. Стихар символізує білу одежу, в яку Ірод наказав одягнути Спасителя, коли Христос не відповідав на його питання. Стихар означає також чистоту серця.

Друою ризою є *епітрахиль*, який священник одягає

на себе через голову і він спадає спереду нижче колін. Епітрахиль є ознакою священної влади і священник вживає його у всіх священнодійннях. Епітрахиль означає миле й легке ярмо Христового священства. Підчас одягання епітрахиль священник молиться: „Благословен Бог, що зливає благодать свою на священників своїх, як миро на голову, що спливає на бороду, бороду Аарона, що спливає на краї одежі його”.

Третьою ризою є *пояс*, яким священник опоясує стихар та епітрахиль. При цьому він молиться: „Благословен Бог, що перепоясує мене силою, і вчиняє бездоганною мою дорогу, що скріплює ноги мої немов у оленя, і на висотах ставить мене”. Пояс пригадує лентіон, яким був опоясаний Спаситель, умиваючи ноги учням. Він означає також Божу силу, що скріплює священника у виконанні Божої волі.

Четвертою ризою є *нарукавники*. Вони служать до того, щоб оповити широкі рукави стихара. Нарукавники нагадують ті в'язи, якими в'язали руки Христові в часі його страстей. Правий нарукавник символізує також Божу

силу, а лівий Божу любов. При надяганні правого нарукавника священник мовить: „Десниця твоя, Господи, прославилася силою, права рука твоя, Господи, знищила ворогів, і величністю Своєї слави ти погубив супротивників”. А при надяганні лівого молиться: „Руки твої сотворили мене й укріпили мене: врозуми мене, і я заповідей твоїх навчуся”.

Фелон це верхній священничий одяг без рукавів, який сягає від шиї нижче колін. Він нагадує багрянцю, в яку одягнули Спасителя в часі страстей у Пилата. Священник, одягаючи фелон, мовить наступну молитву: „Священики Твої, Господи, зодягнуться в правду, і преподобні Твої вельми радітимуть завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь”. Фелон символізує вищі дари Св. Духа.

Крій та якість риз Церква запровадила зокрема на зразок старозавітних риз, за кроєм цісарського візантійського одягу, з часом були запроваджені нові ризи, яким було надано вище символічне значення.

Церковні ризи виготовляють з дорогих тканин, яскравість

яких вказує на чистоту душі. В неділі та свята вживаються ризи світлого кольору, в часі посту та в поминальні дні – темного кольору. У Великому Пості вживаються темно-червоні (багряні) та фіолетові ризи на знак покаяння і смутку з причини Христових страстей. В свята мучеників священнослужителі одягають червоні ризи на згадку пролітої крові за Христову віру.

На Службі Божій вживається наступний посуд: *чаша* для вина, яка символізує чашу, яку використовував Ісус Христос на Тайній Вечері. *Дискос* - металева тарілка, на якій священнослужитель кладе дари (агнець і частиці) для Служби Божої. Дискос символізує вифліємські ясла. *Звізда*, яка кладеться зверху на дискос і символізує вифліємську зірку, а також ж і *ложечка* для Св. Причастя. Чаша, дискос, зізда і ложечка повинні бути золоті, або позолочені та обов'язково посвячені.

Чашу і дискос покривають трьома покривцями, два менші з яких нагадують пелени з вифліємського вертепу та плащаницю з Христового гробу. Третій покривець є більшим і називається *воздух*.

Job Openings at Ascension Manor

Social Services Coordinator

Ascension Manor Apartments is searching for a full-time Coordinator who will be responsible for coordinating social related services to the residents of Ascension Manor's I & II. Qualifications include a degree in social work or psychology or other undergraduate degree with a specialization in Gerontology. At least 2 years of supervised social work experience is required with the ability to relate to and work with, disabled and elderly residents. Ability to speak and write in either Ukrainian, Spanish or Cantonese is highly desirable. Pre-Employment background and drug testing is

required. For immediate consideration, please fax your Resume with Cover Letter and Salary Requirements to (215)922-3735. E.O.E.

Assistant Site Manager

Ascension Manor Apartments is searching for a full-time Assistant Manager who will be responsible for assisting the Site Manager in the day-to-day operation of the property, including, but not limited to, the general administration, leasing, maintenance; budget preparation and control, and direction and control of all personnel and resources of the property. The ideal candidate will have two (2) plus years of prior property management experience in Affordable Housing, Excellent written and oral communication skills, knowledge of financial matters and must be able to take direction. Ability to speak and write in either Ukrainian, Spanish or Cantonese is highly desirable. Pre-Employment background and drug testing is required. For immediate consideration, please fax your Resume with Cover Letter and Salary Requirements to (215)922-3735. E.O.E.

Part Time Office Assistant

Ascension Manor Apartments is searching for a Part Time Office Assistant who will be responsible for answering the phone, filing, greeting visitors, handing out applications, preparing mailings, distributing notices to tenants, updating records and other duties that are assigned by the property management staff. Candidate must be proficient in Microsoft office – Excel and Word. Ability to speak and write in either Ukrainian, Spanish or Cantonese is highly desirable. Pre-Employment background and drug testing is required. For immediate consideration, please fax your Resume with Cover Letter and Salary Requirements to (215)922-3735. E.O.E.

Bishops of the Eastern Catholic churches meet to discuss challenges facing their churches

By Deacon Michael Lee

ST. LOUIS — In the atmosphere of prayer, fraternity and excellent hospitality from Bishop Robert Shaheen, the bishops of the Eastern Catholic churches in the United States held their annual meeting April 10-11 as the Eastern Catholic Associates (ECA) at the pastoral center of the Maronite Eparchy of Our Lady of Lebanon.

Led by its president Bishop John Kudrick (Eparchy of Parma, Ohio), the bishops of the ECA confronted a diverse agenda over the course of the day and one half meeting. A topic that came up in several contexts was the plight of Christians in the middle East. Bishop Yousif Habash (Syriac Eparchy of Our Lady of Deliverance) and Bishop Mikael Mouradian (Armenian Eparchy of Our Lady of Nareg) in particular told heartbreaking stories of recent atrocities suffered by members of their own churches, particularly in Iraq and Syria.

The bishops received reports from Dr. Barbara Lutz, Father Gregory

Eastern Catholic bishops attend their annual meeting in St. Louis. Pictured from left are: Bishop Yousif Habash (Syriac Eparchy of Our Lady of Deliverance), Bishop Basil Losten (Ukrainian Eparchy Stamford), Bishop Richard Seminack (Ukrainian Eparchy of St. Nicholas), Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka (Ukrainian Archeparchy of Philadelphia), Bishop Gerald Dino (Byzantine Eparchy of the Holy Protection of Mary), Bishop John Michael Botean (Romanian Eparchy of St. George), Bishop John Kudrick (Byzantine Eparchy of Parma), Bishop Mikael Mouradian (Armenian Eparchy of Our Lady of Nareg), Bishop Robert Shaheen (Maronite Eparchy of Our Lady of Lebanon), Bishop Nicholas Samra (Melkite Eparchy of Newton), Bishop William Skurla (Byzantine Archeparchy of Pittsburgh), Bishop Gregory Mansour (Maronite Eparchy of St. Maron), Bishop Jacob Angadiath (Syro-Malabar Eparchy of St. Thomas), Bishop Thomas Mar Eusebius (Syro-Malankara Exarchate), Father Edward Cimbala (Byzantine Eparchy of Passiac). (Photo by Mary Denny)

Noga and Bishop Samra describing the great success enjoyed by the Encounters of the Eastern Catholic Churches in 2012. This was a series of conferences held in Cleveland; Hillsborough, N.J.; and El Segundo, Calif. The title of the Encounters was "Together In Christ." The

theme was "Spirituality of Discipleship: A Call to Holiness," reflecting the discussions and presentations on the role of the laity in the Eastern Catholic churches. Bishop Samra announced that, at the initiative of the Eastern Catholic laity of the southern part of the United States,

a fourth session of the Encounter will be planned for Orlando, Fla., in connection with the Byzantine liturgical feast of the Encounter (Presentation of the Lord) Jan. 31-Feb. 2, 2014.

Dr. Lutz and Father

(continued on next page)

Bishops of the Eastern Catholic churches meet to discuss challenges facing their churches

(continued from previous page)

Noga reported on the recent successes enjoyed by the ECED (Eastern Catholic Eparchial Directors of Religious Education) and especially its publication arm, God With Us Publications. Dr. Lutz indicated that one of her goals was to make its website (www.godwithusbooks.org) not only a place for the purchasing and downloading of publications, including a number of free titles, but also a clearinghouse for information concerning Eastern Catholic churches in America. Eventually, this website is intended to become a "one stop shop" with links

to everything Eastern Catholic. The successes of both the Encounters and educational organizations present positive signs regarding the strong interest and enthusiasm of the laity of the churches in this Year of Faith.

Presentations by Michael Brough of the National Leadership Roundtable on Church Management (NLRCM) and Mary MencariniCampbell of the United States Conference of Catholic Bishops (USCCB) committee on the Home Missions educated the bishops about, and encouraged them to make full use of,

the resources of these organizations for their ministries.

In further discussion, the bishops agreed to support Bishop Mikael Mouradian in his approach to the USCCB on the matter of the commemoration of the 100th anniversary of the Armenian Genocide by the Catholic Church in the United States on April 24, 2015.

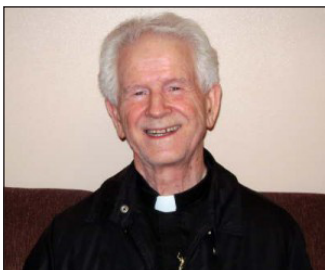
Reflection on their experience of their joint visit to the Holy See in May 2012 developed to a view to offering these reflections to the U.S. hierarchy in the form

of a document on the experience of communion in the Catholic Church.

The next meeting was set for April 29-May 1, 2014, tentatively in St. Louis.

The Eastern Catholic Associates (ECA) is an organization of archbishops and bishops of the Eastern Catholic archdioceses and dioceses in the United States to promote the interests of the Eastern Catholic churches and their institutions. The same bishops form Region XV of the USCCB.

+Father Joseph Denischuk, C.Ss.R., 92, fell asleep in the Lord on Wednesday, May 1, 2013

+Father Denischuk, together with +Father Shawel, C.Ss.R., was instrumental in the 1970's and 1980's in providing the impetus and leadership for the construction of the Holy Family National Shrine in Washington, D.C.

Funeral services for +Father Joseph were held May 5 and May 6 in Yorkton, SK with Bishop Bryan. On May 8, services were held in St. Joseph's Church in Winnipeg.

Funeral services for +Father Joseph were held in Washington, D.C. with interment in the Ukrainian National Cemetery in Washington, D.C.

May our Lord grant to his servant +Father Joseph rest in the bosom of Abraham, number him among the saints and we pray that his memory may be eternal. Christ Is Risen!

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і Преосвященним владикам, всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям, преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

Прийдіте, пиймо нове пиття, що не з каменя неплідного чудесно впливає, але з нетління джерела, яке виточив із гробу Христос, в ньому ми утверджуємось (Канон Пасхи).

Дорогі в Христі!

У світлий празник Воскресіння нашого Господа свята Церква запрошує всіх своїх дітей почерпнути живу воду з «джерела нетління, яке виточив із гробу Христос». Прообразом цього пасхального джерела була відома старозавітна подія, коли ізраїльський народ, здійснюючи свою Пасху – перехід з єгипетської неволі до обіцяної землі, посеред безводної пустелі став свідком чуда: Мойсей, за наказом Бога, вдарив своїм посохом по скелі, що на горі

Хорив, і з неї потекла вода – на радість і спасіння всього люду (пор. Вих. 17, 1-6). Нині настав час сповнення обітниці, яку заповідало це старозавітне чудо: камінь відвалено і з гробу Спасителя потекли життедайні потоки божественної благодаті, які наповнюють кожного віруючого життям воскреслого Христа, преображають кожну людську душу і цілий всесвіт. Ці життедайні потоки – це сила животворної Божої любові, яка виявилася могутнішою від злоби пекла, від гріховності людини та від самої смерті. Отримавши звістку про воскресіння, Христові учні поспішили до спорожнілого гробу Спасителя, а зустріч із живим, воскреслим Ісусом назавжди змінила їхнє життя: смуток перемінився на радість; відчуття безсилля і розпачу – на відчуття перемоги над смертю і всім, що тримає людину в рабстві гріха; страх і непевність перед майбутнім – на непогамовне прагнення поєднати всіх людей із цим джерелом вічного життя проповіддю, що «Христос воскрес»!

Ми причащаємось з

цього вічного джерела спасіння тоді, коли водою і Духом у таїнстві Хрещення єднаємося з Христом померлим і воскреслим, а відтак – черпаємо з нього щоразу, коли з вірою приступаємо до престолу благодаті у Святих Таїнствах, коли вдостоюємося божественного милосердя в таїнстві Покаяння чи приймаємо самого Господа у Пресвятій Євхаристії. Ці життедайні потоки виливаються всюди, де проживають справжні християни – носії живої віри у воскреслого Христа. Вони напоюють нашу спраглу землю і преображають її силою Божої любові, якою Святий Дух сповнює серця віруючих людей (пор. Рим. 5, 5). Отже, бути християнами – означає мати цю живу віру у воскреслого Спасителя і бути носіями Його безмежної, безумовної, безкорисливої та вірної любові в нинішньому світі. Тож, дорогі у Христі, зростаймо у вірі, яку зберегли і передали нам наші предки, та укріплюймося в євангельській любові до ближнього, що є найбільш переконливим доказом правдивості

нашої віри, згідно з Господніми словами: «З того усі пізнають, що ви мої учні, коли любов взаємну будете мати» (Ів. 13, 35).

На фундаменті святої віри та силою євангельської любові ми покликані будувати наше сьогодення і майбутнє, утверджувати в особистому, родинному та суспільному житті вічні Божі істини, які здатні принести кожній людині і цілим народам справжню свободу й тривалий поступ. Воскреслий Христос запевняє нас у своїй повсякчасній присутності і своєму благословенні в цьому великому ділі. А видимим знаком Його присутності між нами є наш Патріарший собор Воскресіння Христового, який усією громадою споруджуємо на берегах Дніпра. Цього року, під час Всецерковної прощі, яка відбудуватиметься 17–18 серпня, Собор буде освячений. На це свято нашої віри і вдячності Господеві запрошуюю всіх вас в Україні і на поселенні сущих, щоб на берегах Дніпра спільно відновити вірність Богові і Його науці, яка

(Продовження на ст. 18)

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

(продовження з попередньої сторінки)

є світлом і надією для всього нашого народу.

Наш Патріарший собор, зрештою, як і сам стольний град Київ, має тісний і безпосередній зв'язок із початками Христової Церкви, із тими місцями, які пов'язані з земним життям, страстями і воскресінням нашого Спасителя. Подібно як храм Гробу Господнього у Святій Землі є серцем сучасного християнського Єрусалима, де ми і сьогодні можемо припасти до порожнього гробу Спасителя, відчутти силу воскреслого Христа та силу Його перемоги над гріхом і смертю, так само і храм Воскресіння Христового в Новому Єрусалимі – місті Києві – у своєму освяченні навіки нестиме кожному віруючому українцеві, як на Батьківщині, так і на поселеннях, силу «джерела нетління, яке виточив із гробу Христос». Беручи участь у цьогорічній прощі та в освяченні Собору, ми зможемо пережити ту преображальну подорож, яку досвідчили апостоли, поспішаючи до гробу воскреслого Спасителя. Це – велике

свято, а водночас – ще одна нагода спільно подякувати Господеві за те, що і в нашому народі здійснилося пасхальне чудо: воскресла знищена і приречена на смерть наша Церква, відроджується наша держава, відновлюється Святим Духом увесь наш український рід.

Сьогодні наш народ та суспільство можна порівняти з учнями Ісуса Христа, що знову переживають втрату надії, розчарування та безсилля, споглядаючи на свого зневаженого та розп'ятого Вчителя. Ми сподівалися на відродження вільної держави, а натомість так часто зазнаємо гіркоти розчарувань та досвідчуємо крах власних ілюзій. Як дуже всі ми сьогодні потребуємо цієї переміни всього нашого суспільства силою Воскреслого! І саме сьогодні ми проголошуємо: «Христос воскрес!» – і в цьому є джерело нашої надії та невичерпної сили. Святуючи цей світлий празник Пасхи Христової, ми твердо віримо, що кожне наше зусилля, навіть найменше, якщо

буде благословенне Господом, принесе свої благодатні плоди. Тож молимося всі разом про Божу милість і благословення для нашого народу, щоб він і надалі залишався народом християнським та щоб зростав у вірі й свідомості власної гідності та відповідальності за своє майбутнє. А запорукою та опорою нашої надії є і завжди буде присутність воскреслого Спасителя між нами і слова-запевнення святого апостола Павла: «Коли Бог за нас, то хто проти нас? Він власного Сина свого не пощадив, а видав Його за всіх нас, – як же разом із Ним не подарує нам усього?.. Христос Ісус, який умер, ба й воскрес, що по правиці Божій, – Він заступається за нас» (Рим. 8, 31–32).

Дорогі в Христі! З цими думками огортаю усіх вас пасхальною радістю і щиро вітаю вас із нинішнім світлим святом, празником празників – Воскресінням Христовим! Слова великодняго привітання в особливий спосіб скеровую до тих, хто переносить різні

життєві випробування, – до убогих, ув'язнених, недужих, полонених, засмучених, розчарованих чи зневірених. Нехай пасхальна радість діткнеться вашого серця і скріпить його, даруючи нову надію і духовну силу. Щиро бажаю всім, щоб великоднє світло просвітило кожную душу, кожне серце, кожную домівку і родину та скріпило всіх Божим миром. Усім зичу жити як діти Воскресіння – повні живої віри і сильні Божою любов'ю.

Христос воскрес! –
Воїстину воскрес!

+ СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, 27 квітня 2013 року Божого, у Лазареву суботу

Ватикан оприлюднив програму першого Апостольського візиту Франциска до Бразилії

8 травня 2013

У Ватикані оприлюднено офіційну програму Першої Апостольської Подорожі Папи Франциска – візиту до Ріо-де-Жанейро, Бразилія, для участі у Всесвітньому Дні Молоді, інформує Радіо Ватикан.

Папа вирушить до Бразилії у понеділок, 22 липня 2013 р., відлетівши з римського міжнародного аеропорту Чампіно. Після понад 12-годинного перельоту, він приземлиться в міжнародному аеропорту ім. Антоніо Карлоса Жобіма в Ріо-де-Жанейро, де відбудеться лише офіційна зустріч, а повноцінна церемонія привітання відбудеться на подвір'ї палацу Ґуанабара, осідку уряду штату Ріо-де-Жанейро. Там Папа Франциск також здійснить візит ввічливості до Президента Бразилії. З урядового палацу Святіший Отець від'їде до резиденції місцевого архієпископа в Сумаре, де проживатиме під час перебування у Бразилії.

Другий день, 23 липня, буде присвячений відпочинкові після тривалого перельоту, а 24 липня Папа Франциск здійснить прощу до Марійського санктуарію в Апаресіді, де очолить Євхаристійне богослуження, після якого пообідає разом з супроводом, регіональним єпископатом та семінаристами, які навчаються в місцевій семінарії. Повернувшись до Ріо-де-Жанейро, Святіший Отець відвідає лікарню Святого Франциска з Ассізі, де надають допомогу uzалежненим від наркотиків та алкоголю, а також убогим тубільцям.

У четвер, 25 липня, розпочнуться заходи, безпосередньо пов'язані з Всесвітнім Днем Молоді. Але перед цим, відслуживши приватно Святу Месу в резиденції в Сумаре, Папа Франциск вирушить до Міського палацу Ріо-де-Жанейро, де отримає символічні ключі від міста та поблагословить олімпійські прапори. Опісля він відвідає одну із «фавел» – бідняцьких нетрів на околиці міста. Ввечері на набережній Копакабана відбудеться свято зустрічі молоді.

У п'ятницю, 26 липня, після приватної Святої Меси в резиденції Сумаре, Святіший Отець посповідає декількох учасників ВДМ, а опісля в архієпископській курії відбудеться зустріч з декількома ув'язненими. Опівдні, з балкону архієпископського палацу, Папа очолить проказування молитви «Ангел Господній», а тоді привітається з організаційним комітетом та добродійцями Всесвітнього Дня Молоді. В приміщеннях курії також відбудеться обід з кількома юними паломниками, а ввечері Святіший Отець помолиться з молоддю Хресну Дорогу на побережжі Копакабана.

У суботу, 27 липня, Папа очолить разом з єпископами Євхаристійне богослуження в катедральному соборі святого Себастьяна, яке буде присвячена духовенству, чернецтву та семінаристам. Далі в муніципальному театрі відбудеться зустріч з представниками різних рівнів влади Бразилії. Опісля, в Сумаре – обід з бразильськими кардиналами, проведом Бразильської Єпископської Конференції та єпископатом регіону. Ввечері, о 19:30, розпочнеться молитовне чування з молоддю.

Наступного дня, 28 липня, о 10-й годині місцевого часу Святіший Отець очолить головне Євхаристійне богослуження XXVIII Всесвітнього Дня Молоді, яке завершиться проказуванням молитви «Ангел Господній». Після обіду Папа Франциск зустрінеться з координаційним комітетом Ради Єпископатів Латинської Америки та Карибського регіону, а перед від'їздом до аеропорту складе подяку волонтерам.

<http://risu.org.ua>

Hahilky & Easter Egg Hunt at Hillside, NJ parish

Hillside, NJ - On Sunday, April 7, 2013, the children of Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church learned and performed various Hahilky under the direction of Odarka Polanskyj Stockert and Christine Bohacz. Parochial Vicar Rev. Vasyl Vladyka joined the children in the singing and dancing of Hahilky. The children were also treated to an Easter Egg Hunt on the grounds of this Union County, NJ parish.

Generation of Faith/Sviachene

PERTH AMBOY - On Sunday, April 14, 2013 the Ukrainian Catholic Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary held its 5th Generation of Faith Program. Marcella Massopust gave the presentation in English while Alla Korostil gave the presentation translated in Ukrainian.

The topic of discussion was the Resurrection of Christ. Marcella Massopust has been a Gifted and Talented Art Teacher for over forty years. Her presentation: The Resurrection of Jesus in Christian Art included five different Renaissance Paintings which portrayed the events after Christ's Resurrection. Each artist showed a different interpretation of these events.

Each table had copies of the paintings for the parishioners to see. Mrs. Massopust gave a brief explanation of the significance each painting.

Also included in the presentation was an explanation of what foods and items which are traditionally blessed on Holy Saturday and the symbolism behind each.

This unique program in the Generation of Faith was enjoyed by the Parish. The Sviachene also took place at the same time, celebrating the Resurrection of Christ together as a Parish Family during the Easter season.

Marcella Massopust and Alla Korostil

Imagine the Voices of PA's 3 Million Catholics Speaking Together

**CONCERN FOR THE POOR
EDUCATION
FAITH AND POLITICS
HEALTH CARE
PRO-LIFE
RELIGIOUS LIBERTY
SOCIAL JUSTICE**

@pacatholic

www.pacatholic.org

The PA Catholic Conference is the public policy agency of Pennsylvania's Catholic Bishops.

North Anthracite Council LUC Meeting June 2, 2013

North Anthracite Council - League of Ukrainian Catholics will hold a general meeting on Sunday, June 2, 2013 at 2:30pm at SS. Peter and Paul Ukrainian Greek Catholic Church, 20 Nottingham Street, Plymouth, PA. Clergy and guests are warmly invited and all members are sincerely asked to attend. For additional information contact: Dorothy Jamula, President at 570 822-5354 or any LUC member of the parish.

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY

Summer you'll never forget!

SUMMER 2013

Take part in the biggest school of Ukrainian language in Ukraine!

ЛІТНЯ ШКОЛА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КУЛЬТУРИ
Summer School of Ukrainian Language and Culture

Immerse yourself in the culture, traditions and language of Ukraine
Learn Ukrainian with native speakers
Explore the ancient city of Lviv
Get university ECTS credits

SESSION	DATES	APPLICATION DEADLINES
A	June 10 – June 29	May 20
B	July 1 – July 20	June 15
C	July 22 – August 10	July 10

* you can choose a program from 2 to 9 weeks

UKРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Львів, вулиця Ріпська, 35-А, Фабрис, 79031, Україна
TEL: 38 / 032 / 240-99-40, ФАКС: 38 / 032 / 240-99-50
studyukrainian.org.ua
www.studyukrainian.org.ua

Реколекції 3 Сестрами Службницями Непорочної Діви Марії

Молодим жінкам віку
від 19-40 р.

17-19 травня, 2013 р.

**«Ходіть за мною,
де б ви не були!»**

Де:

St. Mary's Villa Retreat Center
150 Sisters Servants Lane - P.O. Box 9
Sloatsburg, NY 10974-0009

Духовно збагачуюча
подорож новими
досвідченнями
мандрівникам.

Contact:
Sr. Eliane
(973)779-0249 or (845)499-9721
Email: linitskieli10@yahoo.com
Or
Sr. Cecelia
(315) 252-6356
Email: srcelia@yahoo.com

Без платно.

Ці реколекції для будь-якої жінки, котра хоче іти слідами
Ісуса, щоб пізнати Його, не зважаючи яке у неї
покликання . . .

Римо-католицькі єпископи Польщі підготують спільний з УГКЦ лист щодо 70-річчя Волинської трагедії

9 травня 2013

Таке рішення польські єрархи ухвалили 2 травня на нараді в Ченстохові, повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

З боку польського єпископату відповідальними за документ визначили: митрополита Люблінського Станіслава Будзика; Генерального секретаря Польської єпископської конференції, єпископа-помічника Гнезненської

архиєпархії Войцеха Поляка; голову Комітету для контактів з УГКЦ, єпископа Замостя Мар'яна Роека.

«Ніщо не може о п р а в д а т и братовбивства. Тому ми зобов'язані шукати правди проважке минуле та стати на дорогу, що веде до прощення та поєднання, яке дозволить нам глянути з довір'ям у майбутнє. Дороговказом для нас залишаються слова бл. Івана Павла II, сказані у Львові: "Щоб завдяки

спільне майбутнє, сперте на взаємній пошані, братній спільноті і співпраці та щирій солідарності". Заохочуємо до молитви за жертв та про поєднання, особливо 11 липня», – зазначають польські єпископи у своєму офіційному комунікаті.

У комунікаті також інформують про ювілей 1025-ліття Хрещення Київської Русі. З цієї нагоди у другій половині червня до Польщі приїде Патріарх УГКЦ Святослав (Шевчук). Головною метою візиту будуть святкування ювілею з вірними УГКЦ. У програмі запланована також зустріч із Архієпископом Юзефом Міхаліком, Головою Польської єпископської конференції, та з

членами Комітету для контактів з УГКЦ в Україні.

Візит Предстоятеля УГКЦ відбудеться за два тижні до заходів з приводу 70-ї річниці Волинської трагедії. У зв'язку з цим заплановано спільні молитви за жертв тодішніх подій.

Довідка: 26 червня 2005 року у Львові на площі імені Івана Павла II перед храмом Різдва Пресвятої Богородиці на Сихові відбулася урочиста Архієрейська Божественна Літургія, яка пройшла у рамках Всеукраїнського Євхаристійного собору УГКЦ. Під час Літургії відбувся урочистий акт примирення і поєднання між українським і польським народами.

<http://risu.org.ua>

South Anthracite Deanery Vibrant Parish Workshop

Clergy, Religious and Faithful of the South Anthracite Deanery gathered together on Sunday, April 21, 2013 at St. Michael's Hall in Frackville, PA. The representatives from the deanery gathered together to review the Pastoral Letter: *The Vibrant Parish -- A Place to Encounter the Living Christ*. The presentation and discussion was chaired by Rev. Stepan Bilyk who is the Director of Religious Education at the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia. (Photo submitted by : T. Meridionale)

«Вірую в Святого Духа, Господа Животворящого». На загальній аудієнції з Папою Франциском 8 травня 2013

«Вірую в Святого Духа, Господа Животворящого» – такою була тема загальної аудієнції з Папою Франциском, яка у середу, 8 травня 2013 р., знову зібрала коло 100 тисяч прочан на площі Святого Петра у Ватикані. «Пасхальний час, який з радістю переживаємо, проваджені літургією Церкви, є найвищою мірою часом Святого Духа, безмірно дарованим нам розп'ятим та воскреслим Ісусом», – зазначив Святіший Отець, запитуючи: «Але Ким є Святий Дух?».

В молитві «Вірую» визнаємо, що віримо у Святого Духа, Господа, Подателя життя. «Перша істина, яку приймаємо в Символі віри, це те, що Святий Дух є Кэrios, Господь», – сказав Папа, пояснюючи, що це означає, що Він є справді Богом, як і Отець та Син, Третя Особа Пресвятої Тройці. Він є великим даром Воскреслого Христа, Який відкриває наші уми й серця на віру в Ісуса.

«Алея, – вівдалі Святіший Отець, – хотів би, перш

усього, зупинитися на тому факті, що Святий Дух є невичерпним джерелом Божого життя у нас». Людина всіх часів прагне життя у повноті, справедливого й доброго життя, якому не загрожує смерть. «Людина є немовби подорожнім, який, переходячи через пустелі життя, відчуває спрагу живої джерельної та свіжої води, здатної погасити глибоке прагнення світла, любові, краси і миру. Ми всі відчуваємо це прагнення! Ісус дарує нам цю живу воду», – наголосив Папа Франциск, вказуючи на те, що нею і є Святий Дух, який походить від Отця і Якого Ісус вливає у наші серця.

Як читаємо у Євангелії від Івана, зустрічаючись з жінкою-самарянкою Ісус обіцяє їй «живу воду». Він прийшов на те, щоб дарувати нам цю «живу воду» – Святого Духа, щоб «Бог провадив нашим життям, його надихав та живив. Коли говоримо, що християнин є духовною людиною, – зауважив Святіший Отець, – то маємо на увазі саме це: християнин – це особа, яка думає

і діє по-Божому, згідно з Святим Духом. А ми, чи думаємо по-Божому? Діємо по-Божому? А може дозволяємо, щоб нами керували багато інших речей, які не є Богом?».

Що означає, що ця «вода може повністю погасити нашу спрагу?». Вода є суттєвим елементом для життя, без неї приходить смерть. Вона гасить спрагу, вмиває, вчиняє землю плідною. «Святий Дух, “жива вода”, дар Воскреслого, Який оселяється у нас всередині, очищає нас, просвітлює, оновлює, перемінює, вчиняючи учасниками самого ж життя Бога, Який є Любов'ю», – наголосив Папа, пригадуючи, що святий Павло навчав, що життя християнина оживляється плодами Святого Духа, якими є «любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість».

Іншим аспектом є те, що Святий Дух вводить нас у Божественне життя, як «синів і доньок в Єдинородному Сині». Святий Павло у Посланні до Римлян навчає: «Усі бо ті, що їх

водить Дух Божий, вони – сини Божі. Бо ви не прийняли дух рабства, щоб знову підлягати боязні, але прийняли дух усиновлення, яким кличемо: Авва!–Отче!» (8,14-15). «Прецінним даром, який Святий Дух приносить у наші серця, є Боже життя, життя справжніх Божих дітей, взаємини близькості, свободи та довіри до Божої любові й милосердя, наслідком чого є також новий погляд на інших людей, ближніх і далеких, на яких дивимося, як на братів і сестер у Христі Ісусі, яких треба шанувати і любити», – сказав на завершення Папа Франциск, підсумовуючи: «Святий Дух навчає нас дивитися Христовими очима, прожити й розуміти життя так, як його розумів і прожив Христос. Ось чому жива вода, якою є Святий Дух, вгамовує спрагу нашого життя, бо каже нам, що Бог нас любить, як Своїх дітей, що можемо любити Бога, як Його діти, і що з Його благодаттю можемо жити як Божі діти, як Ісус».

Текст із сторінки

<http://uk.radiovaticana.va>
ШЛЯХ

The Divine Liturgy at the beach: Ukrainian liturgy 'travels' from St. Nicholas in Wilmington to St. Edmond's in Rehoboth Beach for several weeks in summer

August 3rd, 2012

By Mike Lang

WILMINGTON — Since arriving at St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Wilmington over six years ago, Father Volodymyr Klanichka has been a man on the move.

He is the pastor of the church on Lea Boulevard, the round one near the Home Depot that is visible from I-95. That parish includes St. Basil's, a mission church in Chesapeake City, Md. Father Klanichka also spends a few days a week as a chaplain at Christiana Hospital.

A few years ago, a former parishioner who had moved to Rehoboth Beach asked if it was possible that the Divine Liturgy of St. John Chrysostom could be brought to Sussex County, and since then, Father Klanichka has added monthly visits to St. Edmond's Church to celebrate Mass in the Byzantine Rite in June, July and August.

The Divine Liturgy is the proper name for the

Mass in the Byzantine rite in the Eastern Catholic Church.

Part of the preparation for the service includes making some changes at St. Edmond's.

"We bring our major icon, the icon of the Blessed Mother. We have to have this," Father Klanichka said.

Mass in the Ukrainian Catholic church differs from the Roman Catholic version. The Ukrainian priest faces the altar, not the congregation. There is no recitation, only singing of the liturgy, and the service tends to take a bit longer. Incense also plays a prominent role, as do icons.

The "iconostas" is an altar screen that separates the sanctuary from the nave. It has three openings — the royal doors in the middle and two smaller deacon doors on either side — and features icons of Christ and the Mother of God, the four evangelists and 23 major church feasts. Other icons include those of St. Nicholas, St. Josaphat and the martyrs of the church.

Father Volodymyr Klanichka celebrates the Divine Liturgy of St. John Chrysostom at St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Wilmington. *The Dialog/www.DonBlakePhotography.com*

The tabernacle is always in the center of the altar, not to the side. The priest celebrates the liturgy behind the open royal doors.

The Eucharist is distributed under both forms, but the bread is leavened and is placed in a person's mouth with a gold spoon, which never touches the lips.

Relics are also important. St. Nicholas parish has a tiny relic of St. Josaphat inside a cross.

"Without that we cannot celebrate the liturgy. We have to have this here someplace," Father Klanichka said.

The sign of the cross also differs in the Ukrainian church. When Ukrainian Catholics bless themselves, as they do often during the liturgy, they bring the index and middle finger to the thumb to represent the Trinity. The last two fingers are folded into the palm as a reminder of Jesus' human and divine nature. The hand is also brought from the right to the left shoulder, the opposite of Latin church practice. This signifies that Christ is "enthroned at the right hand of the Father," according to literature at St. Nicholas.

(continued on next page)

The Divine Liturgy at the beach

(continued from previous page)

About 150 families are registered at St. Nicholas, which was founded in 1903 by Ukrainians who had begun to settle in Wilmington in the 1890s. The original church was on South Heald Street; the current church opened in 1969. The congregation at St. Basil's in Chesapeake City is about 25 families.

One major difference between the Latin and Eastern churches is that Ukrainian Catholic priests can be married prior to their ordination. Outside their regions

of origin, Eastern Catholic churches may not admit married men to priesthood without a dispensation from the Vatican.

Father Klanichka, who was a civil engineer before he entered the seminary, and his wife, Natalia, came to America from the Ukraine shortly after his ordination to the priesthood in 2001. Father Klanichka had won a green card to immigrate.

"Really, I won that," said the priest. "That's how we came 10 years ago to the United States."

The couple, who became American citizens over six years ago, are the parents of twins, Mark and Deanna.

Compared to their move from the Ukraine to Wilkes-Barre, Pa. — Father Klanichka's first assignment in the U.S. — the trek to Rehoboth

Beach some Sundays during the summer must seem like a leisurely Sunday drive.

Adapted from the article that originally appeared in "The Dialog."

<http://thediolog.org/?p=6537>

Rev. Volodymyr Klanichka will celebrate Divine Liturgy of St. John Chrysostom at St. Edmund's Roman Catholic Church, Rehoboth Beach, DE, at 6:00 PM on Sundays: June 30, July 28 and August 25, 2013. (Last Sunday of the month during June, July, and August.) St. Edmund's Roman Catholic Church is located on the Intersection of King Charles Avenue and Laurel Street, Rehoboth Beach, DE 19971

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrarcheparchy.us

Established 1939

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <http://www.facebook.com/pages/Archeparchy-of-Philadelphia/197564070297001>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication;

Ms. Teresa Siwak, Editor;

Rev. Ihor Royik, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.